

030301-3

Že údajům smyslových orgánů nelze nekriticky důvěřovat, vyplývá z každé rozumné úvahy, která se nenechá svést běžnými konvencemi jazyka. Slovo je slovem teprve tehdy, když nám něco říká, tedy když zvuk nebo grafické zpodobení jsou spojeny s významem. Ale slovo někdy říká něco jiného, než co jím je míněno. Když řekneme, že slunce už zapadlo, míníme tím, že nastala noc, ale nemíníme, že spadlo někde za okraj zemské desky (jak tomu rozuměli lidé kdysi dávno). Ale podobně se to má i se slyšeným slovem: také ono míří na něco jiného než na všechno to, kam dopadne jako zvuk.

(Písek, 030301-3.)